

W opinii skarżących Komisja nie dowiodła także, że rekaptalizacja nie wpłynie na rozwój wymiany handlowej aż do tego stopnia, który byłby sprzeczny z interesem Wspólnoty.

Po trzecie, skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła art. 86 ust. 2 WE, protokół oraz komunikat dotyczący zasad udzielania pomocy Państwa dla radiofonii i telewizji publicznej, nie ustalając poniesionych przez TV2 kosztów netto zadań związanych z pełnieniem jej misji publicznej, dla których mogły być dofinansowane przez Państwo oraz popełniła oczywiste błędy w ocenie stosując test proporcjonalności.

Po czwarte, skarżące podnoszą, że zaskarżona decyzja narusza art. 87 i 88 WE oraz prawo do równego traktowania, kontynuując wbrew prowadzonej przez Komisję polityce zwrotu pomocy państwa uzyskiwanie sprzecznych z prawem korzyści z bezprawnie przyznanej pomocy oraz wynikające zeń zakłócenie konkurencji.

Po piąte, skarżące podnoszą, że nie decydując o wszczęciu formalnej procedury dochodzenia w sprawie, dającej stronom możliwość przedstawienia ich stanowisk, Komisja naruszyła art. 88 ust. 2 WE oraz art. 4 ust. 4 rozporządzenia proceduralnego.

Wreszcie, skarżące podnoszą, że nie uzasadniając należycie zaskarżonej decyzji Komisja naruszyła art. 253 WE.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 19 maja 2004 r. w sprawie C 2/2003 - finansowanie TV2/Danmark przez Państwo

(²) Dz. U. L 83, str. 1

(³) Dz. U. 2001 C 320, str. 5

Skarga wniesiona w dniu 7 stycznia 2005 r. przez Castell del Remei, S.L. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

(Sprawa T-13/05)

(2005/C 69/43)

(Język, w którym sporządzono skargę: hiszpański)

W dniu 7 stycznia 2005 r. do Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Castell del Remei, S.L., reprezentowanej przez Jorge Grau Morę i Alejandra Angula, adwokatów, izba w Barcelonie; Marię Baylos Morales i Antonia

Velázquez Ibáñeza, adwokatów, izba w Madrycie oraz przez Fernanda de Visschera, Emmanuela Cornu, Erica de Gryse i Donatienne Moreau, izba, Kolegium w Brukseli przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

Strona skarżąca wnosi do Sądu Pierwszej Instancji o:

1) stwierdzenie nieważności decyzji pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 października 2004 r. wydanej w sprawie R 0691/2003-1;

2) obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy:

Skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy

Znak słowny „ODA” – zgłoszenie nr 1.655.786 dla towarów z klasy 33 (napoje alkoholowe z wyjątkiem piwa)

Właściciel znaku lub oznaczenia, na który powołano się w sprzeciwie:

Bodegas Roda S.A.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie

Międzynarodowy słowny znak towarowy „RODA” (nr 703.486), hiszpański słowny znak towarowy „BODEGAS RODA” dla win i napojów alkoholowych z klasy 33, hiszpańskie słowne znaki towarowe „RODA” (nr 1.757.553), „RODA II” (nr 2.006.615), „RODA I” (nr 2.006.616) i grecki znak krajowy „RODA” (nr 137.050) dla win i napojów alkoholowych z klasy 33, nazwa handlowa „BODEGAS RIOJA” dla „działalności związanej z wytwarzaniem i leżakowaniem win.”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów

Uwzględnienie sprzeciwu i odrzucenie zgłoszenia.

Decyzja Izby Odwoławczej

Odrzucenie odwołania

Podniesione zarzuty:

Niewłaściwe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94.